

Arrest

nr. 151 140 van 20 augustus 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 6 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 september 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat W. PEETERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 14 maart 2013 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) trof op 17 september 2013 een beslissing waarbij de in punt 1.1. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard. Verzoeker werd hiervan op 24 oktober 2013 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 14.03.2013 werd ingediend door:

O.(...), O.(...) S.(...)

nationaliteit: Nigeria

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene verklaart dat hij in februari 2011 als student naar België is gekomen en hij werd in het bezit gesteld van een A-kaart, geldig tot 29.02.2012. Echter, hij diende te laat een verzoek tot verlenging van zijn verblijfsmachtiging in zodat deze aanvraag onontvankelijk werd verklaard op 07.09.2012. Intussen was betrokkene ingeschreven bij het CERIS voor het schooljaar 2012-2013 en hij wenst deze opleiding te kunnen volgen. Er dient echter opgemerkt te worden dat het schooljaar 2012-2013 ondertussen is afgelopen en dat betrokkene geen bewijzen voorlegt dat hij momenteel als volwaardige leerling aan een door de overheid erkende onderwijsinstelling, zijnde hogeschool of universiteit, is ingeschreven. Bijgevolg kan dit element niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid. Indien betrokkene toch dergelijke bewijzen kan voorleggen, kan hij op basis van een studentenvisum eventueel terugkeren naar België om zijn studies hier verder te zetten.

Voor wat betreft de bewering dat hij sinds februari 2011 in België verblijft, dat dit een te lange termijn is om hem alsnog te verplichting naar zijn land van herkomst terug te keren om daar een aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen bij de Belgische diplomatieke post, dat hij al zijn belangen in België heeft en dat hij nog amper contact heeft met zijn land van herkomst; het lijkt erg onwaarschijnlijk dat betrokkene geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben in het land van herkomst waar hij voor korte tijd zou kunnen verblijven in afwachting van een beslissing in het kader van zijn aanvraag tot regularisatie. Betrokkene verbleef immers ruim 29 jaar in Nigeria en bijgevolg kunnen zijn verblijf in België, zijn integratie en opgebouwde banden geenszins vergeleken worden met zijn relaties in het land van herkomst.

Het feit dat aan betrokkene een beroepskaart werd afgeleverd en hij naast zijn studies tewerkgesteld was als ICT-consultant, vormt evenmin een grond voor regularisatie aangezien deze tewerkstelling alleen werd toegestaan zolang hij over een legaal verblijf beschikte. Zij had enkel als doel betrokkene de mogelijkheid te geven om tijdens zijn verblijf in zijn eigen behoeften te voorzien. Vermits betrokkene sinds 29.02.2012 niet langer over een legaal verblijf beschikt, vervalt tevens zijn officiële toestemming om betaalde arbeid te verrichten op het Belgisch grondgebied.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit in aanraking is geweest met de politieke of gerechtelijke overheden, dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

De overige aangehaalde elementen (betrokkene heeft Nederlands en Frans geleerd, heeft vele sociale contacten, is werkwilbig en was steeds in orde met zijn fiscale en sociaalrechtelijke verplichtingen) verantwoordt niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend. Deze elementen behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld (RvS 24 oktober 2001, nr. 100.223; RvS 9 december 2009, nr. 198.769). Zij kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art 9.2 van de wet van 15.12.1980.”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan

3.1. In zijn eerste en enig middel, dat opgedeeld is in vier onderdelen, voert verzoeker de schending aan van "de formele motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen", van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker zet zijn middel als volgt uiteen:

*"Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet dd. 15 december 1980 bepaalt:
(...)*

Uit de inzake de formele motiveringsplicht aangehaalde wetteksten blijkt dat de opgelegde Motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet tevens afdoende zijn.

De in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een es issing met is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen m te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 J i 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Iedere beslissing van het bestuur dient op motieven te berusten die niet enkel in feite en in rechte aanwezig moeten zijn, doch die bovendien pertinent moeten zijn en de beslissing moeten verantwoorden. (RvSt. 22 mei 1991, nr. 37043)

Het is derhalve een vaststaand beginsel dat administratieve beslissingen niet enkel formeel gemotiveerd dienen te worden, doch ook dat deze motivering afdoende, duidelijk en zorgvuldig moet zijn.

Inzake de materiële motiveringplicht dient te worden gesteld dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd is zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid.

De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht echter wel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen. (cf. RvSt., 7 december 2001, nr. 101.624)

Inzake het zorgvuldigheidsbeginsel dient te worden opgemerkt:

"Bij de vaststelling en waardering van de feiten waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht" (SUETENS, L.P. en BOES, M., Administratief Recht Leuven, Acco, 1990, 31)

Volgens vaststaande rechtspraak legt het zorgvuldigheidsbeginsel de overheid de verplichting op om haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding, hetgeen inhoudt dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op aile gegevens van het dossier en op aile daarin vervatte dienstige stukken. (cf. RvSt. 2 februari 2007, nr. 167.411, RvSt 14 februari 2006, nr. 154.954)

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van aile relevante gegevens een treslissing mag nemen.

Eerste onderdeel van het middel:

Ter staving van de ontvankelijkheid van zijn aanvraag verwees verzoeker naar zijn inschrijving bij het CERIS voor het schooljaar 2012-2013 en zijn wens om deze opleiding te kunnen voltooien.

Dit op het ogenblik van zijn aanvraag dd. 14 maart 2013 effectief bestaande gegeven, welk ook niet door de Dienst Vreemdelingenzaken wordt betwist, vormde een buitengewone omstandigheid welke verzoeker in de onmogelijkheid stelde om de aanvraag in zijn land van herkomst te gaan doen, minstens

zulks voor hem bijzonder moeilijk maakte, gelet op de langdurige onderbreking van zijn opleiding die ervan het gevolg zou zijn.

In de bestreden beslissing stelt de gemachtigde Van de Staatssecretaris dat het schooljaar 2012-2013 ondertussen is afgelopen en dat er geen bewijzen voorliggen dat verzoeker momenteel nog steeds bij een erkende onderwijsinstelling is ingeschreven.

Om deze reden wordt geweigerd de inschrijving van verzoeker bij het CERIS ten tijde van de indiening van zijn aanvraag als buitengewone omstandigheid te aanvaarden.

Vanzelfsprekend dient de ontvankelijkheidsvoorwaarde van de buitengewone omstandigheden te worden beoordeeld op het moment van de indiening van de aanvraag bij de burgemeester van de verblijfplaats in het Rijk, en niet op het tijdstip waarop de gemachtigde van de Staatssecretaris het dossier ter hand neemt om een beslissing te nemen.

Dit blijkt zeer duidelijk uit de bewoordingen van artikel 9bis Vreemdelingenwet, welk stelt " § 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. "

De buitengewone omstandigheden dienen dus voorhanden te zijn op het moment van de aanvraag bij de burgemeester, zodat dit het relevante ogenblik is in functie waarvan de ontvankelijkheid dient te worden beoordeeld.

Door anders te beslissen miskent de gemachtigde van de Staatssecretaris met de bestreden beslissing artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Er anders over oordelen zou trouwens betekenen dat aan de gemachtigde van de Staatssecretaris de mogelijkheid wordt geboden om de behandeling en beslissing inzake een aanvraag art. 9bis Vreemdelingenwet uit te stellen tot de met recht en reden ingeroepen buitengewone omstandigheden niet meer zouden bestaan, bijvoorbeeld zoals in casu n.a.v. een eigen beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken in een andere procedure. Verzoeker merkt overigens ook op dat m.b.t. de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde die vermeld wordt in dezelfde zin van artikel 9bis, § 1 van de Vreemdelingenwet door de Dienst Vreemdelingenzaken steeds wordt vereist dat deze voldaan is bij indienen van de aanvraag, zodat ook m.b.t. de buitengewone omstandigheden de situatie op het ogenblik van de indiening van de aanvraag dient te worden beoordeeld en niet deze op het latere tijdstip van het nemen van de beslissing.

De bestreden beslissing dient derhalve te worden vernietigd.

Tweede onderdeel van het middel:

Ter motivering van de bestreden beslissing stelt de gemachtigde van de Staatssecretaris dat verzoeker ruim 29 jaar in Nigeria heeft verbleven, waardoor zijn verblijf in België, integratie en opgebouwde banden geenszins vergeleken kunnen worden met zijn relaties in het land van herkomst.

Door de bestreden beslissing op deze redengeving te steunen, miskent de gemachtigde van de Staatssecretaris artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9bis Vreemdelingenwet stelt dat de aanvrager buitengewone omstandigheden dient aan te tonen als voorwaarde voor de ontvankelijkheid van de in België bij de burgemeester van zijn verblijfplaats ingediende aanvraag.

De wet geeft geen definitie van deze 'buitengewone omstandigheden' en somt enkel in § 2 een aantal elementen op die niet als buitengewone omstandigheid kunnen worden aanvaard.

Nergens echter bepaalt artikel 9bis Vreemdelingenwet een minimale verblijfsduur in België die de verzoeker dient te bewijzen opdat zijn aanvraag ontvankelijk zou kunnen zijn.

Do'r derhalve verzoekers verblijf in België, zijn integratie en de in België opgebouwde banden principieel niet in aanmerking te nemen omwille van een aanzienlijk verschil in verblijfsduur in respectievelijk het land van herkomst en België, voegt de gemachtigde van de Staatssecretaris voorwaarden toe aan de wet en wordt artikel 9bis van de Vreemdelingenwet geschonden.

Derde onderdeel van het middel:

Ter motivering van de bestreden beslissing stelt de gemachtigde van de Staatssecretaris:

Het feit dat aan betrokkene een beroepskaart werd afgeleverd en hij naast zijn studies tewerkgesteld was als ICT-consultant, vormt eveneens een 2° fond voor regularisatie ( ) " (eigen onderlijning)

Verzoeker stelt derhalve vast dat de gemachtigde van de Staatssecretaris dus wel degelijk de gegrondheid van zijn aanvraag heeft onderzocht.

Dit betekent dus noodzakelijk dat de aanvraag, minstens impliciet, wel ontvankelijk verklaard werd.

Verzoeker stelt dan ook vast dat de bestreden beslissing een manifeste tegenstrijdigheid bevat, waar zij eveneens vermeld dat het verzoek onontvankelijk is.

Minstens dient hieruit een gebrek in de motivering te worden afgeleid welke een grond vormt voor de vernietiging van de bestreden beslissing.

Onverminderd het voorgaande stelt verzoeker vast dat het argument van de beroepskaart en zijn werkzaamheden als ICT-consultant, die hij als buitengewone omstandigheden aanhaalde, niet werden onderzocht in het kader van de ontvankelijkheid van de aanvraag.

Minstens blijkt zulks niet uit enig element van de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing dient derhalve te worden vernietigd.

Vierde onderdeel van het middel:

De gemachtigde van de Staatssecretaris verklaarde het regularisatieverzoek van verzoeker onontvankelijk omdat de enn aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheden zouden vormen welke hem toelaten de aanvraag tot verblijfsmachtiging in België te doen procedure mSt'e ^^ Vreemdelingenwet en dit in afwijking van de "gewone"

Bij lezing van de redenen waarop deze beslissing steunt, stelt verzoeker echter vast dat de gemachtigde van de Staatssecretaris het begrip "buitengewone omstandigheden" zoals bedoeld in artikel 9bis Vreemdelingenwet miskent.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de elementen met betrekking tot de integratie en duurzame lokale verankering van verzoeker niet verantwoordt dat de aanvraae om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend, m.a.w. dat deze elementen niet kunnen worden aangenomen als buitengewone omstandigheden in de zin van art 9bis van de Vreemdelingenwet.

Volgens de gemachtigde van de Staatssecretaris behoren deze elementen (uitsluitend) tot de gegrondheid en worden zij niet behandeld in de fase van het onderzoek naar de buitengewone omstandigheden.

Nochtans kan een lang verblijf in België, wegens de gedurende die periode opgebouwde ancJen> onderzocht moeten worden, zowel vanuit oogpunt van de "buitengewone 2000) 611 vanuit ^ vraag tot machtiging ten gronde (R.v.St. nr. 84.658, 13 januari

Door de door verzoeker aangehaalde elementen van duurzame lokale verankering en mtegratie zondermeer af te wijzen als irrelevant ter beoordeling van het bestaan van buitengewone omstandigheden, wordt de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd.

Verzoeker meent te mogen verwijzen naar de rechtspraak van de Raad van State betreffende het begrip 'buitengewone omstandigheden' zoals bedoeld in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet:

Niet het onvoorziene of zeldzaam karakter van de feiten dient aangetoond te worden maar veeleer dat een aanvraag in het buitenland, aile omstandigheden in acht genormn een buitengewone inspanning zou betekenen voor de betrokkene. (RvSt nr 60 962 11 h,h 'jqq* TVg 1997,385) ' ' Juu

Door de Dienst Vreemdelingenzaken dient een afweging gemaakt te worden van de belangen van enerzijds de betrokken aanvrager en anderzijds de Belgische Staat, teneinde het evenredigheidsbeginsel te respecteren (R.v.St. nr. 58.969, 1 april 1996, TVR, 1997, 29)

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat deze elementen effectief werden onderzocht in het kader van de beoordeling van de "buitengewone omstandigheden" en de ontvankelijkheid van het verzoek.

Terzake dient een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds het onvoldoende of "te licht" bevinden van de elementen van integratie om deze te aanvaarden als buitengewone omstandigheden, en hetgeen een effectief onderzoek van deze elementen impliceert, en anderzijds het niet onderzoeken van dergelijke elementen vanuit de motivering dat zij enkel relevant zijn voor een onderzoek ten gronde van de regularisatieaanvraag.

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt zeer duidelijk dat de gemachtigde van de Staatssecretaris zich tot het laatste heeft beperkt, hetgeen een schending uitmaakt van artikel 9bis Vreemdelingenwet en het daarin vervatte begrip van de buitengewone omstandigheden.

Minstens wordt de bestreden beslissing op deze wijze niet afdoende gemotiveerd.

Het dient eveneens te worden opgemerkt dat artikel 9bis van de Vreemdelingenwet geen definitie bevat van het begrip "buitengewone omstandigheden" noch een omschrijving of opsomming geeft van de elementen die tot de "gegrondheid" zouden behoren.

Nergens wordt door artikel 9bis van de Vreemdelingenwet gesteld dat aangevoerde elementen van integratie (uitsluitend) tot de gegrondheid van de aanvraag zouden behoren en derhalve niet dienen te worden onderzocht in het licht van de buitengewone omstandigheden.

Door aldus te oordelen voegt de gemachtigde van de Staatssecretaris zelf voorwaarden toe aan artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, waardoor deze wetsbepaling wordt geschonden."

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

3.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). De Raad wijst erop dat het tegelijk aanvoeren van de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de verzoekende partij immers onmogelijk om uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (cf. RvS 14 juli 2004, nr. 133.900). Bijgevolg dient vastgesteld dat, ofschoon verzoekende partij zich steunt op de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet, uit het middel blijkt dat zij de motieven die aan de grondslag van de bestreden beslissing ligt, kent doch betwist dat deze motieven de bestreden beslissing kan dragen. De verzoekende partij voert met andere woorden de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Immers betreft het nagaan of de motieven pertinent zijn, de materiële motiveringsplicht (cf. RvS 26 februari 2003, nr. 116.486).

3.4. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.5. In de bestreden beslissing wordt toepassing gemaakt van het geschonden geachte artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Dit wetsartikel luidt als volgt:

“§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Voormelde bepaling voorziet in een uitzondering op de regel die vervat is in artikel 9, tweede lid van de vreemdelingenwet, dat bepaalt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet kan een vreemdeling, die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België een aanvraag indienen om tot een verblijf gemachtigd te worden, doch enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen. Buitengewone omstandigheden, in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, zijn omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om een beroep te doen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post.

Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;
- wat de grondigheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde van de bevoegde minister c.q. staatssecretaris na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of hij aanvaardbare buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen. De aanvrager heeft de plicht om klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland in te dienen (RvS 20 juli 2000, nr. 89.048). Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

3.6. Uit de aanvraag om machtiging tot verblijf van 14 maart 2013, die in het administratief dossier is opgenomen, blijkt dat verzoeker betreffende de buitengewone omstandigheden het volgende argumenteerde:

“Buitengewone omstandigheden in de zin van art. 9bis Vreemdelingenwet zijn niet te herleiden tot het begrip "overmacht", standpunt dat ook verwoord werd in de Ministeriële Omzendbrief dd. 9 oktober 1997 betreffende de toepassing van art 9 § 3 Vreemdelingenwet, zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad dd/ 14 november 1997.

Niet het onvoorzien of zeldzaam karakter van de feiten dient aangetoond te worden, maar veeleer dat een aanvraag in het buitenland, alle omstandigheden in acht genomen, een buitengewone inspanning zou betekenen voor de betrokkene. (R.v.St. nr. 60.962, 11 juli 1996, TVR. 1997, 385)

Het is evenmin uitgesloten dat een zelfde feit of omstandigheid zowel een buitengewone omstandigheid waarom de aanvraag in België wordt ingediend kan uitmaken, als een argument om de machtiging tot verblijf te bekomen (R.v.St. nr. 73.025, 9 april 1998).

Zo kan een lang verblijf in België, wegens de gedurende die periode opgebouwde banden, onderzocht moeten worden, zowel vanuit oogpunt van de "buitengewone omstandigheden " als vanuit de vraag lot machtiging ten gronde (R.v.St. nr. 84.658, 13 januari 2000).

Door de Dienst Vreemdelingenzaken dient een afweging gemaakt te worden van de belangen van enerzijds de betrokken aanvrager en anderzijds de Belgische Staat, teneinde het evenredigheidsbeginsel te respecteren (R.v.St. nr. 58.969, 1 april 1996, TVR. 1997, 29).

Verzoeker meent zich te kunnen beroepen op de volgende buitengewone omstandigheden die hem verhinderen het verzoek tot machtiging tot langdurig verblijf in te dienen via de Belgische diplomatieke post in Nigeria:

Verzoeker kwam in februari 2011 het Rijk binnen als student en werd tot een verblijf van een jaar gemachtigd teneinde te kunnen studeren aan het BBS.

In februari 2012 en nog voor zijn verblijfsmachtiging verstreek, schreef verzoeker zich in bij het Centre Européen de Recherches Internationales et Stratégiques (CERIS) voor de opleiding Master of Arts in Governance Development Policy.

Pas in mei 2012, dus te laat, diende hij een verzoek tot verlening van zijn verblijfsmachtiging in.

Deze aanvraag werd bij beslissing dd. 7 september 2012 onontvankelijk verklaard.

Evenwel doet één en ander geen afbreuk aan het feit dat verzoeker is ingeschreven voor het academiejaar 2012-2013 en hij deze opleiding wenst te kunnen volgen.

Verzoeker kan derhalve onmogelijk naar Nigeria terugkeren om er bij de Belgische diplomatieke vertegenwoordiging de beoogde verblijfsmachtiging aan te vragen, nu dit een te lange onderbreking van zijn studies tot gevolg zou hebben en hij dit jaar zou verliezen.

Derhalve geeft verzoeker blijk van een buitengewone omstandigheid in zijn hoofd die hem moet toelaten de aanvraag in België te doen.

Inmiddels verblijft hij reeds anderhalf jaar ononderbroken in België en heeft hij zich hier goed geïntegreerd.

Dit is een te lange termijn om hem alsnog te verplichten naar zijn land van herkomst terug te keren en aldaar desgevallend een aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen bij de Belgische diplomatieke post.

Bovendien heeft verzoeker zich intussen in België gevestigd en is hij hier volkomen geïntegreerd zodat er sprake is van een duurzame lokale verankering en tal van sociale bindingen.

Verzoeker heeft al zijn belangen in België en heeft amper nog enig contact met zijn land van herkomst, zodat hij inmiddels België als zijn thuisland is gaan beschouwen.

Redelijkerwijze kan van verzoeker niet verwacht worden dat hij zich opnieuw elders zou gaan vestigen, precies omdat hij, hetzij op een (tijdelijk) officiële manier, hetzij op een officieuze maar in de praktijk gedoogde manier in België heeft verbleven gedurende een ruime periode, dit overigens zonder ooit in

aanraking te zijn geweest met de politionele of gerechtelijke overheden of zonder iemand op enigerlei wijze last te bezorgen.

Indien verzoeker ingevolgt een beslissing van de Belgische Staat het grondgebied van het Rijk zou dienen te verlaten, zou dit hem een onoverkomelijk nadeel opleveren.

Waar verzoeker zijn hebben en houden zou dienen achter te laten, zijn bindingen met België (sociaal, huur woning, ...) zou moeten doorknippen en de hoger vermelde elementen van moeizaam opgebouwde integratie zou verliezen, zou dit een onevenredigheid betekenen tussen de belangen van verzoeker en het door hem geleden nadeel enerzijds en de belangen van de Belgische Staat anderzijds.

In dezelfde zin en om dezelfde redenen kan men stellen dat een terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een verblijfsmachtiging aan te vragen, van verzoeker een buitengewone inspanning zou vragen, zodat hij in de voorwaarden verkeert om de machtiging tot verblijf in België aan te vragen met toepassing van art. 9bis Vreemdelingenwet.”

3.7. In een eerste onderdeel van zijn middel gaat verzoeker er ten onrechte van uit dat het voorhanden zijn van buitengewone omstandigheden dient te worden beoordeeld op het moment van de indiening van de aanvraag om machtiging tot verblijf. Verzoeker beriep zich in zijn aanvraag op zijn inschrijving bij CERIS voor het schooljaar 2012-2013 dat nog liep ten tijde van de aanvraag, maar verstreken was op het moment dat de bestreden beslissing werd genomen. Volgens verzoeker werd artikel 9bis van de vreemdelingenwet miskend omdat de buitengewone omstandigheden werden beoordeeld op het ogenblik van het nemen van de beslissing. De Raad wijst er echter op dat artikel 9bis van de vreemdelingenwet geen afbreuk doet aan de bevoegdheid van het bestuur om het al dan niet vervuld zijn van de buitengewone omstandigheden te beoordelen op het ogenblik van het nemen van de beslissing (RvS 26 februari 2009, nr. 4 069 (c)). Artikel 9bis van de vreemdelingenwet werd op dit punt dus niet geschonden.

3.8. Verzoeker meent in een tweede onderdeel van zijn middel dat artikel 9bis van de vreemdelingenwet werd miskend en een voorwaarde werd toegevoegd aan de wet waar zijn verblijf en integratie in België en de hier opgebouwde banden principieel niet in aanmerking zouden worden genomen omwille van een aanzienlijk verschil in verblijfsduur in enerzijds België en anderzijds zijn land van herkomst. De Raad merkt op dat dit niet als dusdanig kan worden gelezen in de motieven van de bestreden beslissing. De elementen van integratie in België werden niet weerhouden omdat deze betrekking hebben op de gegrondheid van de aanvraag en deze niet kunnen verantwoorden waarom de aanvraag enkel in België kan worden ingediend. Het aanhalen van de verblijfsduur in Nigeria houdt verband met de door verzoeker ingeroepen omstandigheid dat hij *“amper nog enig contact (heeft) met zijn land van herkomst”*. Uit niets blijkt dat verweerder een minimale verblijfsduur in België zou vereisen opdat een verblijfsaanvraag ontvankelijk zou kunnen worden verklaard, zoals verzoeker beweert. Verweerder heeft enkel willen aangeven dat verzoeker zich, gelet op een verblijf van negenentwintig jaar in zijn land van herkomst, in het kader van de buitengewone omstandigheden niet kan beperken tot een algemene bewering geen contacten meer te onderhouden met zijn land van herkomst waarop hij kan terugvallen indien hij de aanvraag via de reguliere procedure moet indienen.

3.9. Verzoeker oppert in het derde onderdeel van zijn middel dat het begrip *“buitengewone omstandigheden”* wordt miskend en dat de elementen van integratie wel degelijk een rol spelen bij het aantonen van buitengewone omstandigheden. Hieromtrent stelt verzoeker dat er een onderscheid dient te worden gemaakt tussen *“enerzijds het onvoldoende of “te licht” bevinden van de elementen van integratie om deze te aanvaarden als buitengewone omstandigheden, (...) hetgeen een effectief onderzoek van deze elementen impliceert, en anderzijds het niet onderzoeken van dergelijke elementen vanuit de motivering dat zij enkel relevant zijn voor een onderzoek ten gronde van de regularisatieaanvraag”*. De Raad wijst erop dat de stelling van verweerder dat de door verzoeker aangevoerde elementen van integratie niet als buitengewone omstandigheid in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet kunnen weerhouden worden, in overeenstemming is met de vaste rechtspraak van de Raad van State. Dit rechtscollege stelde immers *“dat echter omstandigheden die bijvoorbeeld betrekking hebben op de lange duur van het verblijf in België, de lange duur van de asielpprocedure, de goede integratie, het zoeken naar werk, het hebben van vele vrienden en kennissen, de gegrondheid van de aanvraag betreffen en derhalve niet kunnen verantwoorden waarom deze in België, en niet in het buitenland, is ingediend”* (RvS 9 december 2009, nr. 198.769). Gelet op deze rechtspraak, dient de gemachtigde van de staatssecretaris dan ook geenszins, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert, een effectief onderzoek te voeren naar de elementen van integratie om te

kunnen oordelen of deze aanvaardbaar zijn als buitengewone omstandigheden. In de bestreden beslissing wordt dan ook terecht gesteld dat *“De overige aangehaalde elementen hebben betrekking op de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. De elementen met betrekking tot de integratie, met name dat hij een appartement huurt, een vrienden-en kennissenkring heeft opgebouwd, kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.”* Verzoeker maakt niet aannemelijk dat verweerder artikel 9bis van de vreemdelingenwet zou hebben miskend of op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit zou zijn gekomen.

3.10. Er werd geen schending aangetoond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden of dat de beslissing niet zou steunen op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht werden derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig augustus tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN